

Життя спішить у прояв до краси...

Анатолій Клименко

Життя спішить у прояв до краси
Життя, мов з казки, тихо розквітає.
І завмирають у мелодії баси,
Хвилює серце й радістю проймає.

Так легко, швидко і невпинно
Іде по жилах кров до рук.
І все відбутися повинно
Під серця рівний тихий стук.

Вже бруньці втримати несила
Жагу, яку ховає ніжний лист.
Весна давно його просила
Життю віддати весь свій хист.

І ніжний лист спішить,
Нема йому спочину.
Спішить себе до сонечка відкрить.
У знову я у казку дивну лину,
Де хтось шепоче треба далі жить.